

Timo Pasanen, Kati Katajamäki, Tuija Åstedt ja Irma Jaakkola

Lastensuojelun erityisyksikköön sijoitettujen lasten psyykkisen oirehdinnan laaja-alaisuus. Intensiivihoidon jälkeen kotiin palaavien ja sijaishuollossa jatkavien lasten ryhmien vertailu

Kuntoutus 4/2015, s. 23 - 39.

Tiivistelmä

Tutkimuksessa selvitettiin lastensuojelun erityisyksikköön sijoitettujen lasten psyykkisen oirehdinnan laaja-alaisuuden yhteyttä hoitojakson jälkeiseen perheen yhdistymiseen. Tutkimusotokseksi valittiin kaikilta intensiivihoidon osastoilta kaikki ne 7–12 -vuotiaat suomea äidinkielenään puhuvat lapset ja heidän perheet, joiden hoito alkoi välillä 1/2007–3/2009. Yhteensä osallistujia oli 30, joista tyttöjä oli 6 ja poikia 24. Tutkimuksessa verrattiin hoitojakson jälkeen kotiin palaavien (N=12) ja sijaishuollossa jatkavien lasten (N=18) psyykkisen oirehdinnan laaja-alaisuutta vanhempien, omahoitajien ja opettajien täyttämien kyselylomakevastausten (CBCL ja TRF) perusteella hoidon alkaessa ja 11-17 kuukautta hoidon alusta.

Tulosten mukaan sijaishuollossa jatkavien lasten ryhmän oirehdinta näytti, sekä omahoitajan että vanhemman arvion mukaan olevan voimakkaampaa kuin kotiin palaavien lasten ryhmässä. Sijaishuollossa jatkavien lasten ryhmässä oli enemmän lapsia, joiden oireprofiili oli laaja-alainen siten, että siinä esiintyi samanaikaisesti sekä voimakasta eksternalisoivaa ja internalisoivaa oirehdintaa ja erilaisia sosiaalisen vuorovaikutuksen vaikeuksia, realiteettitajun haurautta ja psykosomaattisia oiremuotoja. Riittävän varhainen puuttuminen lasten laaja-alaisiin oiremuotoihin olisi tärkeää, koska niiden kuntouttaminen on hidasta ja ne muodostavat voimakkaan riskitekijän myöhemmin ilmenevien mielenterveyden ongelmien ja rikollisen käyttäytymisen kasautumiselle.

Avainsanat: lastensuojelun erityisyksikkö, psyykkisen oirehdinnan laaja-alaisuus, perheen yhdistyminen

English summary

Mental health symptom complexity of the children placed in residential child care

Comparing children who return home and who continue in foster or residential care after intensive residential treatment

The aim of this study was to examine the relationship between children's mental health symptom complexity to family reunion after the residential treatment. The target group consisted of all Finnish-speaking children aged 7–12 placed in intensive residential care under the Helsinki Deaconess Institute and admitted into treatment between January 2007 and March 2009. In total there were 30 participants, 6 girls and 24 boys. This study set out to compare mental health symptom complexity of children who

returned home (N=12) and children who continued in foster or residential care (N=18) after the intensive residential treatment, using parents, caretakers and teachers answers in questionnaires (CBCL and TRF) at the outset of care and 11–17 months later.

According to parents and caretakers the children who continued in foster or residential care (N=18) had stronger symptoms than the children who returned home (N=12) after the intensive residential treatment. The children who continued in foster or residential care had more complex symptoms, with internal, external and overall symptoms at the same time. Early prevention would be important, because complex symptoms rehabilitation takes time and they are severe risk factors for mental health and criminal behaviour in later life.

Keywords: intensive residential treatment, complex symptomatology, family reunion

English summary

Mental health symptom complexity of the children placed in residential child care

Comparing children who return home and who continue in foster or residential care after intensive residential treatment

The aim of this study was to examine the relationship between children's mental health symptom complexity to family reunion after the residential treatment. The target group consisted of all Finnish-speaking children aged 7–12 placed in intensive residential care under the Helsinki Deaconess Institute and admitted into treatment between January 2007 and March 2009. In total there were 30 participants, 6 girls and 24 boys. This study set out to compare mental health symptom complexity of children who returned home (N=12) and children who continued in foster or residential care (N=18) after the intensive residential treatment, using parents, caretakers and teachers answers in questionnaires (CBCL and TRF) at the outset of care and 11–17 months later.

According to parents and caretakers the children who continued in foster or residential care (N=18) had stronger symptoms than the children who returned home (N=12) after the intensive residential treatment. The children who continued in foster or residential care had more complex symptoms, with internal, external and overall symptoms at the same time. Early prevention would be important, because complex symptoms rehabilitation takes time and they are severe risk factors for mental health and criminal behaviour in later life.

Keywords: intensive residential treatment, complex symptomatology, family reunion